

АВАНГАРДА

11

Лист ученика Гимназије у Ђуприји

април 2005 године

Издавач:
Гимназија Ђуприја

За издавача:
Директор, проф. Рајко Козомора

Главни и одговорни уредник:
Проф. Марија Милошевић

Заменик уредника:
Наташа Дишић 4/4

Редакција:
Јована Пешић 3/1
Јована Војводић 3/1
Јелена Митровић 3/1
Марија Цветковић 1/2
Александра Саџаковић 1/2
Ивана Вукчевић 1/2
Александра Ђорђевић 2/3
Милена Радивојевић 2/3
Богдан Савић 1/1
Милена Зечевић 2/2
Зорана Милетић 1/2
Марко Митић 4/1
Милош Врачар 4/1

Сарадници:
Проф. Зорица Тркуља
Проф. Јелена Тасић

Лектор:
Проф. Драгана Нешић

Илустрација за насловну страну:
Јована Војводић 3/1
Јована Пешић 3/1

Техничка обрада:
Проф. Милосав Димитријевић
Милан Стаменковић 2/2

Prepress и штампа:
„Графопак“ Ђуприја

Тираж:
500 примерака
Број 11, април 2005. године

САДРЖАЈ:

Уводна реч	3
Актуелности у нашој школи	4
Уметност у прози	5
Читати није злочин!	7
Препоручујемо	8
Православље	10
Знате ли све о сиди?	13
Да ли сте знали?	16
Спорт	17
Дневник једне гимназијалке	18
Грозно и невероватно	19
Бисери из школске клупе	20

УВОДНА РЕЧ УРЕДНИКА

Ја се нећу много трудити да вас кроз ове редове наговорим да прочитате нови број наше Авангарде, јер сам сигурна да знате да овај часопис својим реномеом и дугогодишњом традицијом то заслужује.

Потрудили смо се да идемо у корак са временом и вашим интересовањима, зато морам нагласити да је Авангарда овај пут нешто другачија у односу на претходне бројеве. Биће овде за свакога по нешто. За оне који су заинтересовани за озбиљније теме спремили смо беседу владике Николаја Велимировића, занимљиву причу о Светосављу, и два интересантна текста о лепоти и уметности, на којима се морамо захвалити члановима литерарне секције наше школе. А они који воле мало опуштеније теме, могу се пронаћи на страницама посвећеним занимљивостима, новостима из света књига, и наравно, страницама посвећеним бисерима са часова. То није све, зато ћу вам ја, у име свих чланова новинарске секције, препоручити да обрете пажњу на све рубрике, јер је у њих уложено много труда и времена, и да Авангарду "прогутате" од корице до корице.

Овим путем ћу се захвалити комплетној ученичкој екипи на челу са нашом проф. Маријом Милошевић, која је са нама уређивала овај број. Захвалићемо се и професору информатике Димитријевић Милосаву и ученику Стаменковић Милану (2/2), који су нам на стручан начин помогли да пребродимо све техничке проблеме. Захваљујемо се „Нашој скупштини“, тј. школском парламенту, на чију је иницијативу и издат нови број Авангарде, школи која је наш труд исфинансирала, издавачу, и свима осталима, који су на овај или онај начин омогућили излазак нове Авангарде.

На крају, захваљујемо се теби, драги читаоче, који, држећи у рукама Авангарду, показујеш да наш труд није био узалудан.

Воли вас, ваш Авангарда тим!

Наташа Лишић 4/4

АКТУЕЛНОСТИ У НАШОЈ ШКОЛИ

Наша скупштина

Пре две године, на иницијативу ученика, у нашој школи је основан ученички парламент, који је замишљен као удружење ученика са циљем да штити њихова права, али и да их подсећа на њихове обавезе, прати њихова интересовања, и у складу са тим организује различите активности.

Досад су организоване трибине едукативног карактера на теме: **ХИВ** и сида, наркоманија, секте.

Поред тога, такође под организацијом парламента, одржан је новогодишњи турнир у кошарци, у коме су, поред тима наше школе, учествовале екипе гимназија из Јагодина, Параћина и Свилајнца.

Чланови парламента биће вредни и у другом полугодишту, тако да је планирана још једна трибина, о алкохолизму, и разговори, налик на теливизијске *talk-show* емисије, на теме које ученицима буду најпримамљивије.

И остали ученици, ван парламента, биће упослени, јер ће парламент спровести различите анкете и радне акције.

Једна од идеја парламента је да у школу буду доведене различите познате личности из света спорта, културе, политике, са којима ће ученици моћи да причају на о чему буду желели.

Наставиће се дешавања из области спорта, турнири у одбојци и фудбалу.

И као шлаг на тарту, парламент ће за ученике наше школе, организовати балове и журке различите тематике.

Нешто о школском клубу

У другом полугодишту, реализацијом идеја неколико ученика, наравно, уз подршку професора, отпочеће са радом школски клуб. Просторија предвиђена за активности школског клуба биће уређена је уз помоћ НВО **АСДИ ВОСА** и наше школе. У тој просторији наћи ће се опрема која задовољава све потребе ученика у њиховим наставним и ваннаставним активностима: опрема за разглас, компјутери, ТВ, ВИДЕО, и ХИ-ФИ, уређаји, и видео-бим који ће допринети осавремењивању школских и ученичких дешавања. Све ово ученицима ће бити доступно у било које време.

Сама организација, биће под надзором ђачког парламента.

Наташа Дицић 4/4

Прослава Дана школе

Пролеће је. Пробудили смо ее продрмани сунчевим зрацима и тромесечјем. Тек што смо отворили очи после зимског распуста, а већ се питамо где ћемо за Први мај. А у међувремену славио још један празник – Дан школе. Песме, рецитације, глума и сва наша креативност уложени су у циљу што бољег представљења нашег знања и умећа. А оно што знамо и умемо стоји и сада пред вама. Ово је 11. број наше Авангарде. Ми се надамо да ће их бити још и да ћете у стварању следећег броја учествовати и ви.

Јована Пешић 3/1

УМЕТНОСТ У ПРОЗИ

Уметност. Шта је то? Тешко је одговорити, зар не? Зар не мислите да бисмо је најпре требали дефинисати пре него што се упустимо у ширу дискусију? Но, ту наилазимо на један проблем. Знам да се сада од мене очекује да ја направим први корак ка реализацији наше намере, али (опет се умеће то чувено "али", које је обавезно ту да нас саплете), ја за сада, а бојим се и дуже, нисам у стању да то учиним јер на њу не могу гледати теоретски, као што ни само људско биће не могу гледати на тај начин, то одаје моју помисао да ја саму уметност гледам као величину која се свим снагама бори за опстанак у овдашњој средини и на крају увек је проналазим сломљених крила. И тако кроз сваку наредну секунду, сваки наредни удисај овог ваздуха, искрсавају нова питања која се тичу загонетке уметности, загонетке која је она сама. Да, лако се може уочити да бежим од захтева да ту загонетку решим. Мој једини задатак ја да вам ту загонетку приближим. Али како? Напоследку будите упорни, можда ћете ви бити они којима ће то поћи од руке. Управо то шта је нешто и какво је нешто, ја зovem његовом суштином која је потребна да бих изградила слику и пробила се кроз недокучивост звану уметничко дело као продукт уметности. Него, да ли је уопште веродостојно употребити израз "разумети"? Па и није баш. По мојим начелима, ту нема шта да се разуме-сама супериорност може да се осети. Шта је то што од ум. дела очекујемо? Спонтан одговор, спонтан до те мере да је постао и очигледан јесте задовољство и уживање. Јер шта кажемо када нас неко упита за суд о некој књизи,

слици, фотографији или филму? Одговор је обично: "свиђа ми се". Вреднујући дело само из тог разлог уметности не дајемо никакав посебан статус који би је издвојио и уздигао изнад осталих извора задовољстава овог света. Онда се издигнимо из материјално-предметног света који ум. дело представља изразом бунта или неком неописивом потребом за естетским осећањем које је и само саставни део система људских неопходности за лепим, пријатним и узвишеним. Да бисмо насли суштину те наше потребе и суштину лепог које збиља влада у делу, потражимо и упитајмо дело какво и шта је оно у својој бити јер желимо да нам оно пружи пар простих и јасних правила којима ћемо се руководити. Али шта ако нам оно покаже нешто другачије од онога што ми мислимо? Јасно, тај систем ће нас одмах подсетити на лудачку кошуљу јер смо приморани да ум. дело посматрамо у времену и у склопу околности, било прошлих тако и садашњих.

Уметничка дела су свуда око нас. Архитектонска и вајарска стоје на јавним местима. Слике можемо пронаћи на изложбама и у збиркама. Налазим свима су нам доступна. Ако их осмотримо и запитамо се да ли одговарају својој нетакнутој природи, ништа не чинимо јер су она тако природно присутна као што су то обичне појаве или ствари. Нека слика, рецимо она Дегасова која приказује усамљен пар за столом сели се са једне изложбе на другу. Бетовенови квартети лезе пак у складишту неке издавачке куће као какви кромпири у подруму. Управо сада видимо да и она садрже то стварносно, јер она заправо и не би постојала без тога. Па, чак ни естетски дозивљај не мимоилази оно материјално у ум. делу: обојено на слици; Звучно о муз. делу; камен у грађевини. По свој прилици ово о чему говоримо је нешто друго поред ствари. "Дело је склад боја на уметничковој палети, композиција којом ум. свира по нашој души, продукт његовог стварања". А шта подразумевамо под тим стварањем? Ако се у жељи да упростимо проблем, усресредимо на ликовне уметности, могли бисмо рећи да ум. дело мора бити опипљива ствар мада уобличена људском руком. А сада, да погледамо изванредну *Главу бика* Пикаса која се састоји само од селла и

управљача старог бицикла. Наравно, материјал који је Пикасо употребио је начињен људском руком али најмање што би требало да очекујемо од уметника је да дели заслугу са фабрикантом, зато што седиште и управљач нису ум. дела. Оно што је у ствари узвишено је и сама идеја. Ако се можда тргнемо у тренутку кад распознамо из чега се састоји ова досетка, ми ћемо у истом трену схватити да је то био генијалан подвиг: поставити седло и управљач једно крај другог на тако јединствен начин.

Већ ту је обављен чист ручни рад. Оно што ни издалека није једноставно, а многим се верујем чини смешним, јесте блесак маште при коме је Пикасо сагледао главу бика у тим невероватним предметима. Сама рука покушава да уобличи оно што је уобразица створила и с пуно наде повлачи кичицу. И сваки пут када уметник дола још једну линију, потребан је нов блесак маште да се та линија укључи у целокупну композицију. На тај начин у процесу сталног струјања импулса између његовог духа и делимично уобличеног материјала пред њим, он постепено дефинише слику све више и више, док најзад не добије цели визуелни облик дела. Но ипак наша метафора о

рађању слике ближа је истини него што би било описивање у терминима пројектовања слике из уметникове подсвести, јер је стварање у исто време и радосно и болно, препуно изненађења, а ни у ком случају механичко. Зато на ум. дело једино и само могу гледати као на нешто живо. Али ја још не могу доћи до одговора који сам на почетку тражила? Или је требало да сам до сада докучила нешто из ове дискусије о бићу дела у самом делу? Биће те творевине је пронађено. Како? Сигурно не тиме што сам га положила испред себе. Заправо, налазим да ми је дело само говорило. У близини таквих ствари напрасно постајем другачија него сто се трудим да будем. Оно делује на мене најпре на позив успостављања мира као и на проналажењу најразличитијих осећања, како значајних тако и рђавих, јаких и слабих која могу да заразе посматрача, слушаоца, гледаоца, читаоца. И управо она представљају ту тражену одгонетку уметности ради лакшег схватања као и примања вибрација које нам разна уметничка дела шаљу.

Марија Цветковић 1/2

Стару ћуп

На крају креденца, прашњав и стар. Сада си сам и напуштен од свих. А некада! И док вредни пауци светлуцавим нитима у теби граде свој дом, седиш беспослен. Искоришћен, изгребан, ољускан. Да њуди немају ту слабост да за предмете везују своју прошлост, не би био ту. Не, чак ни за украс...

А како си само некад био леп! Кад су те веште руке умешно извајале. Блистао си пуноћом, на раном летњем сунцу. Набујала Морава није те однела. Знала је да си јалов. Ко те је издвојио из мајке Земље, створио те, а сачувао ти душу? Да л' те је с поносом гледао кад те је тог јутра врелог изнео из пећнице? Да ли си био његов први рад? Тог шегрта који је, још не верујући себи и својим вештим прстима, гледао у тебе као у чудо. или си само још један ћуп, старог мајстора, у препуној малој грнчарници.

Да ли дише док те ваја? Зар се не боји да ће својим дахом уплашити душу мајчицу земљицу у теби? Преломити те и отерати је. Ух, како је сунце јако! Ево долази неко. Сада си ћуп. А бићеш новац. И бићеш храна. И хранићеш и оженити шегрта. И хранићеш мајстора и његову

дечицу. Оан ће расти и тражити тебе јаловака. Вајати и од тебе живети.

Храниш и служиш. Носе те руке. Младе, старе, неспретне, пажљиве. Спуштају на топлу плочу бунара. Док ти хладноћа воде, бунарског дна, пуни утробу, чујеш... Шапће. шта ли јој прича? Да је воли, а на јесен, шта, шта? Док те носи руке су јој слабе и беле ко у госке виле. А старци? Но, види звезде, небо их је пуно, биће ведро. Ал' нам траве миришу, спремне за кошење. Лакше дечо, обористе ћуп! Док по врелој летњој ноћи јуре зрикавце не виде те. Али вратиће се. Преморени, ожеднели, твојом свежом водом угаси ће жеђ. И мршавим ручицама вући ће те кући. Мати ће их са прага грдити, што си опет ољускан. Опрашташ ти њима, знам.

На креденцу си, чекаш нови дан. А данас, шта данас чекаш? Нема више бунара, ведрих врелих ноћи и мириса трава. Удварања, приче, ништа више не чујеш. А кога ли на то сећаш? На прошлост коју више ни сам не памтиш.

Јована Пешић 3/1

ЧИТАТИ НИЈЕ ЗЛОЧИН!

У данашње врем, време компјутера, мобилних телефона и видео игрица, поставља се питање: "Како наћи мало времена за скоро заборављене књиге?". Ако спадате у ону групу људи која сматра да је смешно читати поред интернета и свих осталих чуда технике која нас окружују, **ВАРАТЕ СЕ !!!!!** Јер, можда ће неке од књига које вам ми будемо препоручили дати одговоре на питања која су вас досада мучила.

"**РИБЕ !**" није само књига о бизнису или подизању морала и мотивације запослених. То је књига о животу, о томе како би требало да водимо наш свакодневни живот и како да се уклопимо са члановима породице, пријатељима и људима које срећемо на улици. Ако будете искористили оно што ћете научити из ове књиге, нећете постати само бољи менаџер, већ и боља особа а то је далеко најважније.

"БЕРА" од Дејвида Вајта

*Желим да пишем о вери
О томе како се месец уздиже
Изнад хладног снега, сваке ноћи*

*Веран чак и док му пуноћа бледи
Споро се претварајући у ту последњу криву и немогућу
Тракицу светла пре коначне таме
Али ја сам немам вере
Одбијам да јој одикринем врата*

*Нека онда ова моја мала песма
Као млад месец ,витак и украден из мрака,
Буде прва молитва која ме одводи ка вери.*

Значи, ово се подразумева под тврдњом, "Када је студент спреман, појављује се учитељ."
Песма је била откровење, Мери Џејн је коначно схватила шта ју је спречавало да се препусти.

Ја сам борац; то сам већ доказала. Бићу у реду, ма шта се догодило. Време је да почистимо депонију отровне енергије. Не само зато што ће то бити добро за посао-мада верујем да ће то бити фантастично за посао. И не само зато што решавање тог проблема за мене представља изазов - то је важан разлог, али је то небитна тема. Разлог који ме гони да кренем напред потиче из мене саме. Мени је потребно да обновим веру у саму себе; хватање у коштац са овим проблемом помоћи ће ми да урадим управо то.

НАШЕ РАДНО МЕСТО

Док улазите на ово радно место, молим вас, изаберите да данашњи дан буде сјајан дан. Ваше колеге, муштерије, чланови тима и ви сами бићете захвални на томе. Пронађите начине да се играте. Можемо озбиљно схватати свој посао, а да не будемо и сами озбиљни. Будите концентрисани да би сте били присутни када сте највише потребни муштеријама и члановима тима. А ако осетите да вам опада енергија, покушајте с овим сигурним леком: пронађите некога коме је потребна помоћ, реч подршке или добар слушалац - и поправите им дан.

*Прошлост је историја
Будућност је мистерија
Данас је поклон само данас*

РИБЕ !

*Др. Стивен С. Ландин
Хери Пол
Џон Кристенсен*

*Јована Војвовдић 3/1
Јелена Митровић 3/1*

ПРЕПОРУЧУЈЕМО

Душан Радовић "Београде, добро јутро!"

DUSAN RADOVIC
Beograd, dobro jutro

- Родитељи одлазе у школе, на родитељске састанке, са надом да им деца више знају него што уче.
- Кад је неко глуп, не можете му ни то доказати.
- Будите опрезни. Победе се лакше заборављају него порази.
- После синоћних родитељских састанака поново се поставило питање:
Да ли је васпитање умни или мануелни рад?
Нема јединственог одговора. Нека свако васпитава оним чиме располаже.

- Паметни могу да бирају, да буду и паметни и глупи, како им кад више одговара. Глупи немају избора.
- Има велике сличности између остарелих телевизора и лење дече. Чим их ударите, они прораде.
- Благо ружнима! О њима се, кад остаре, неће говорити да су некад били лени.
- Деца још нису почела да уче јер још нису стигла да добију слабе оцене.
- Поправљање слабих оцена је још увек основни разлог за учење.
- Да ли је љубав болест?
Јесте, али непрелазна. Можете неког љубити и љубити, али га нећете заразити љубављу.
- Децо, можете мислити какав је живот кад је од колевке до гроба најлепше ђачко доба.
- Деца која носе ципеле број 45 могла би већ да стану на своје ноге, то није мали ослонац.
- Многи људи расположени су да читају књиге, али не знају како.
Није лако читати књиге.
Ако се наместиш тако да ти буде лепо и удобно, испадне да је боље спавати него читати.
Ако не пронађеш добар положај, заболе те или врат или рука, увек ти нешто утрне, читање се претвара у тежак физички рад.
- Ко је јуче оставио довољно послова за данас, не мора бринути о томе шта ће радити сутра.
- Просветни радници плаћени су мало, као да их плаћају ђаци а не заједница.

*Александра Борђевић 2/3
Милена Радивојевић 2/3*

Мисли великих умова човечанства

О младости

- Младост је срећно доба у коме човек почиње да верује у себе, а још није престао да верује другима.

И. Андрић

- Кад би младост имала филозофију старца, на свету не би било ни једног сунчаног дана.

Ј. Дучић

- Младост је у стању да брзо разочара, зато што се брзо понада.

Аристотел

О животу

- Ток догађаја у животу не зависи од нас, никако или врло мало, али начин на који ћемо те догађаје поднети у доброј мери зависи од нас.

И. Андрић

- Зрна песка чине пустиње, тренуци чине године, а ситнице цео живот.

Молијер

О будућности

- Будућност има много имена.
За слабиће она је недостижна.
За страшљивце непозната.
За храбре шанса.

В. Иго

Александра Ђорђевић 2/3

Говор о благословеном царству

Српски народ су просветили светитељи, а не интелектуалци.

Српску државу основали су свеци, а не пирати и разбојници.

Ја овде мислим на други период хришћанске историје српског народа, који почиње са Светим Симеоном Немањом и светим Савом Немањиним. Ова два Божија човека, отац и син, запојени Светим Духом Божијим, творци су једног благословеног царства код Срба.

Уђимо у цркву. Којим речима почиње православни свештеник свету литургију? Познатим и вечно прослављеним речима: "Благословено је царство Оца и Сина и Светога Духа."

А света литургија представља срж животне драме Сина Божијега, послатог од Оца и испуњеног Духом Светим.

Син Божији пак, јавио се међу људима као савршени израз вечног царства небеског, то јест благословеног царства Оца и Сина и Светог Духа.

Син Божији, Господ наш Исус Христос, открио је то благословено царство људима и послао људе да се припреме да уђу у то царство. То је највеће откриће у историји света и најрадоснији позив роду људском од почетка времена.

Јер, због греха Адамова род човечији био је покривен тамом незнања и чемером лутања, све до доласка Месије, Сина Божијега на земљу. Он је осветлио таму незнања светлошћу истине и учинио крај жалости људској објавом Радосне Вести тј. Јеванђеља. Сам собом Он је био истина, пут и живот.

Сам собом он је био оваплоћено царство небесно. Јер је као Син био једно са Оцем и Духом Светим, којим је и творио чудеса велика и моћна.

Свети Симеон и свети Сава, испуњени Духом Светим, права су слика Свете небесне Тројице у јединству, слика Бога тројичнога на почетку другог периода српске историје. Свети Симеон као отац био је сав испуњен својим сином Сваом, а Сава са своје стране сав испуњен својим оцем Симеоном. Отац је био једно са својим сином, а син са оцем, све у Духу Светоме. Њихова узајамна брига о спасењу душе, њихова међусобна љубав, описана је у њиховом животопису, који на српском језику представља најдирљивију књигу, после Јеванђеља Божијега.

Стари отац жртвовао је своју власт, господство и удобност, а млади син жртвовао је своју младост Христу Спаситељу. Тешко је рећи ко је више жртвовао. Подједнако. И царство се небесно преселило у њих. И они су постали најзвишенији пример благословенога царства Оца и Сина и Светог Духа у свом народу.

Зато и рекосмо на почетку овога говора, да су српску државу основали свеци, и народ просветлили опет свеци. Старац Немања и младић Растко нису били први хришћански светитељи у српском народу. И пре њих, било их је, и то много. Али они су јединствени изузетак. Прво, по томе што су било врховни великаши у једном народу. Друго, што су они били по крви и језику отац и син. И треће, што су њих два представњала крајњу физичку старост и бујну младост, као снежна зима и цветно пролеће. Телесно различити, духом уједињени. Снагом и здрављем различити, но вером и љубављу једнаки. По светским доживљајима и искуству раздвојени, али по Духу Светоме спојени. Старост младост у страху Божијем и у љубави. Свето родитељство и свето синовство, сједињено и освештано Светим Духом Божијим. Свето царство небесно усељено у два света човека, у оца и сина, који су се приволели царству небесноме, напустивши царство земаљско. Нико им није отео из руку царство земаљско; сами су га драговољно напустили. Нико им није наметнуо царство небесно; сами су га драговољно изабрали. Њима двојици, одмах је следовала и супруга Немањина, а мајка Расткова, блажена Ана. А потом безбројни људи и жене, и удовице и девојке, и велможе и просјаци, и краљеви и цареви, и занатлије и аргати, и деспотице и чобанице.

Својим привољењем царству небесноме и остварењем тога царства у својим душама свети Симеон и свети Сава дали су своме народу највише што два Божија човека могу

дати. Све остало дошло је само собом, по истинитој речи Истинотога: *"И штите најпре царство небесно, а остало ће вам се дати"*.

Пре свега, они су утврдили у српском народу хришћанску светињу брака и светињу девичанства; освештали су породичини и задружни живот код Срба; пружили несравњиви пример узајамне љубави родитеља и деце, и дирљивог и плодносног поштовања млађих према старијима уопште, нове генерације према старијој, и живих према мртвима. Они су дали подстрек просвећивању народа светом истином и добротом кроз Хиландар и остале манастире.

Ко ће набројати све благодатне реке које су потекле из њиховог благословеног извора! Тешко је било отворити извор, а све остало је потекло брзо и лако. Најзад, њима ја "додато" и царство земаљско, које је по њиховом завету имало да служи царству небесноме, и да буде училиште и вежбалиште за царство небесно. На Косову је пропало српско земаљско царство. Али није пропало Симеоново и Савино царство. Пропало је царство несложних, царство синова који нису поштовали родитеље, царство завађене браће, царство земље необасјано светлешћу царства небесног. Пропало је на царство Оца и Сина, већ оно супротно томе. А царство Оца и Сина остало је у српском народу и кроз сва та покосовска времена и покољења наших дана, напад са државом, а некад без државе, онда у слободи, онда без слободе, све до његове дезинтеграције у држави Југославији.

Јер је царство небесно, царство истине и доброте. Зато је оно божанско и балгословено. Пре или после оно се васпоставља, диже из рушевине, васкрсава у живот. И пре или после, но неизбежно, пред тим царством пада и пропада свако царство лажи и насиља, као проклето.

Браћо моја, знајте, да је оно само царство балгословено, које свештеник објављује на почетку сваке литургије речима:

"Благословено је царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и на век века. Амин".

Светосавље

Ја знам да ће многи, при првом погледу на наслов, окренути страну и скренути мисли на занимљивије теме обог часописа, али дозволите ми да, ипак украдем пар минута вашег времена.

Сви знамо ко је Свети Сава, и каква је његова улога и величина у нашој култури, историји и самом православљу. Па, ако сви то знамо, чему још један текст на ову тему? Данас се, чини ми се, о овој теми говори само кад нам се приближи 27. јануар, па они који учествују у приредбама, припремају своје рецитације, песме, перформансе, а они који не учествују, радују се, што тог дана можда неће бити последњег часа, а ако буде среће, можда се уопште неће ићи у школу, па можда и оду на приредбу. А, онда у публици, сви се мешкоље, смеју, лете коментари, као: "Смараш!", "Ајде брже", па и овај на бини заборави, какву важност имају речи које изговара. А кад прође Дан Светога Саве, заборавимо све то и одахнемо, јер до следећег 27. јануара има цела година.

Телевизија, дневни листови, таблоиди, пуни су такозваних "чињеница" о свакојаким ликовима са естраде, филма, спорта, чијим смо животима толико опседнути, да су нам "Свет", "Скандал" и остали таблоиди постали дневна литература, а купујемо их под изговором да на свим тим страницама има истине, а ипак то су само "замимљивости" које убијају досаду. А, зашто, на тренутак не заборавимо да су се Пош и Бек поново посвађали, и да је богиња Бритни, тешка срца, одлучила да удајом промени своје велелепно презиме, и за тренутак не обратимо пажњу на сопствену историју, и на податке из живота личности, без које, као народ можда не бисмо ни постојали.

Да ли сте знали какво је порекло имена Растко? Име Растко, или ређе Растислав, потиче од назива дрвета према коме Срби гаје велико поштовање – од хроста. Стари, огромни хрстови, за народ су представљали место за окупљање и заједничку молитву. На стабло хроста се урезивао крст, а у Речнику српског народног веровања о биљкама, пише:

"Нико не сме да одсече такав храст, нити опало суво грање да гори, јер би се таквом кућа упалила, или бар рука усакла". Срби су по веровању, три укрштене храстове гранчице користили ради терања урока. А и бадњак је најчешће од храстовине. Особине које се Растку Немањићу, приписују у народним веровањима, имају сличности са особинама које се приписују храсту. Исцелитељство, на пример: "Болест се може пренети, пребацити на храст".

Осим што је Српску православну цркву подигао на виши ниво, и био био ктитор великих манастира, и других српских културно-духовних тековина, Растко Немањић је одиграо значајну улогу и у српском средњевековном законодавству. Крчмија Светог Саве, "изузетан споменик словенског права", један је од најважнијих правних колекса Српске православне цркве и средњевековног српског државног уређења. Ево, пар занимљивих одредби Законика, које сведоче о томе како су у то доба законски уређивани породични односи.

Прописи, који су из Крчмије најпре преузети, говоре о међусобном поштовању родитеља и деце. У средњем веку деца која би увредила или злостављала своје родитеље, била би лишавана наследства или обрнуто: "Ако родитељи предају своју децу на погубљење", "ако враџбинама или бајањем или на било који други начин родитељи раде о глави својој деци", или, ако се отац, којим случајем "смеша" са својом снајом или вереницом свога сина, "деца или родитељи имају право да у својим тестаментима не оставе ништа лицу које је изазвало такву мржњу". На основу тога, у Законнику постоји подсећање: "Родитељи су дужни да се присете како су и сами били деца и исто су имали од својих родитеља, а они који су сада синови дужни су да исправе схватања својих родитеља, јер и сами желе да постану родитељи, и надају се да ће од своје деце бити поштовани". Значи, и ако је био средњи век, и Бог је био у основи свега, породични односи не беху савршени, па ни очеви ни синови нису били баш наивни?

Крчмија Светог Саве такође, говори о положају жена и наводи разлоге по којима је жена оправдано могла да затражи развод брака. Жена је имала право да напусти мужа ако он ради против државе или када би знао да неко други то ради, а не би га пријавио, ако би муж на било који начин радио о глави своје жене, или да зна да је било ко други угрожава, а, о томе је не обавести и не заштити, ако муж покуша да своју жену наведе на прељубу и тд. По канонском праву прељуба је била тешко кажњива. Мушкарци који би начинили прељубу кажњавани су батинама, а жене које би то учиниле добијале би батине и секла би им се коса.

Да ли сте знали да је Свети Сава један од малобројних српских светитеља који је прихваћен од стране других православних заједница, нарочито Руске православне цркве 16. века, али у приличној мери и од стране Влашке и Молдавске православне цркве. У овим земљама он је био симбол једне релативно старе словенске цркве, а преко ње и симбол једног народа у иноверном ропству.

Наша народна књиженост, сакупљена и састављена од стране Вука Караџића, пуна је песама, прича, легенди и веровања о Светоме Сави. Занимљиво је да је култ Светог Саве негован, не само међу православним верницима, већ и међу католицима, па чак и муслиманима. Постоје писани докази да је Светог Саву поштовало католичко свештенство и верници. Фра Андрија Качић Миошић пише у Савиној биографији: "Рад, чудеса светитеља Саве, словенске га све државе славе". Предање о Светом Сави било је очувано код муслимана, о чему говоре многе белешке станих путника: "Како Турци штују милешевске калуђере, и дијеле им милостињу", а „свеца особито поштују и јако га се боје“, чак и да Милешеви већу милостињу дају Турци, него хришћани.

У нашем народу сва веровања о Светом Сави, везују се за његово чудоторство, настала још за време његовог живота. На пример: изнад села Драгосињаца у жичком срезу, постојао је извор који је народ звао "Савова вода" и за који се држало да је лековит. Свети Сава је ту дошао и наредио води да извире. Ту се скупљао свет на сабор у задушни петак, пред Свету Тројицу; а сваког младог петка долазио је ту свет да у болести и невољи тражи ту помоћ.

Живот и дело Светога Саве чини се толико познатим и признатим да је сувишно о томе стално говорити. Али, ако будемо реални, сем општих слика, мало ко има праву представу о томе. Будимо мудри, па сагледајмо ствари онаквим какве оне заиста јесу. Па, ако унемо да будемо патриоте када нам спортисти доносе медаље, и наши уметници постижу успехе, будимо патриоте и када су у питању људи који су својим делима обележили све оно што се зове српском именом, па им посветимо мало више пажње.

znate li sve

o AIDS-u?

1. СИДА или АИДС

На нашем језику то је синдром стеченог губитка имунитета или губитка способности имунолошке одбране. То је последњи стадијум инфекције вирусом хумане имунодефицијенције (ХИВ). СИДА је неизлечива болест која у својој основи има потпуно пропадање одбрамбених (имунолошких) функција организма.

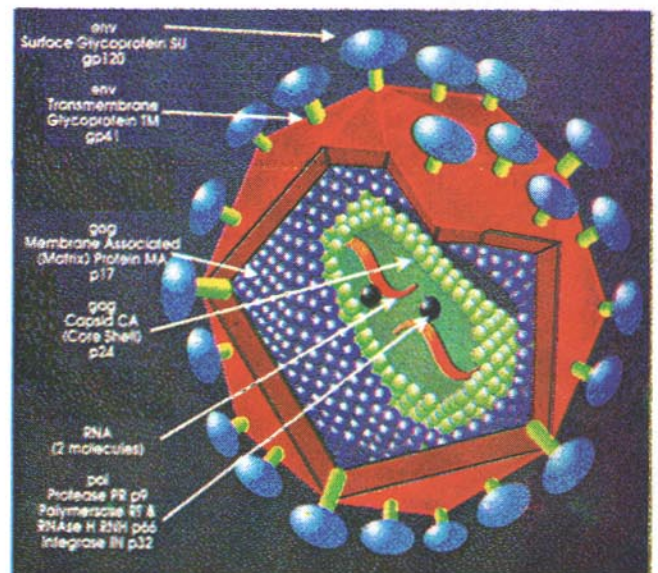
Први случај СИДЕ у свету појавио се 1981. год. а 1985. год у Југославији.

2. ХИВ - хумано имуно дефицијентни вирус

Вирус хумано имуно дефицијенције (ХИВ) је узročник СИДЕ. ХИВ се налази у свим телесним течностима и ткивима заражене особе. Свака особа која у себи носи овај вирус је потенцијални преносилац заразе. Међутим, само у крви (укључујући и менструалну), сперми, вагиналном сектеру и мајчином млеку вируса има у довољној концентрацији да изазове инфекцију. Данас се сматра да сузе, пљувачка и зној садрже мање од минималне концентрације вируса која је потребна да би се зараза изазвала.

ХИВ припада фамилији вируса Ретровирусае, подфамилија Лентавиринае. Вирус има све карактеристике ретровируса. Величина му је 100-140 нм, има нуклеопротеинско језгро и двослојни липопротеински омотач. У језгру се налази рибонуклеинска киселина (РНК) и неопходни ензими: реверзна транскриптаза, рибонуклеаза и интеграна. У геному вируса налазе се три структурна гена потребна за репликацију вируса: гаг (за синтезу протеина капсуле вириона), пол (за синтезу ензима), енв (за синтезу гликопротеина омотача) као и седам регулаторних гена. Функције ових гена су познате и оне управљају са умножавањем вируса. Око генома и ензима језгра налази се протеински омотач, који представља антиген језгра, протеин 24 (p24). На површини вируса налази се

липопротеински омотач, који настаје од омотача хелије у којој се вирус размножава, док други део омотача потиче од самог вируса и њега чине гликопротеини 41 (gp41) и 120 (gp120) који су као шиљци побијени у липопротеински омотач.

ХИВ напада и уништава управо Т4 хелије које покрећу имуни систем. Имунолошка одбрана организма слаби, те се он теже брани од заразних болести. Болест само по себи представља крајњу фазу дуготрајне инфекције ХИВ_ом. Особа која се тестира у том периоду може добити негативан резултат. Овај период назива се период прозора и може трајати до шест месеци, а и дуже.

Вирус хумане имунодефицијенције је доста осетљив у спољној средини и температура од 56 степени целзијуса га инактивише за 30 минута. ХИВ је осетљив и на јако високе и ниске вредности pH (<3 и >10). Деривати хлора (На хипохлорит 0,5%) су најбоље дезинфекционо средство за ХИВ као и алкохол (70%). Температуре до -70 степени целзијуса вирус не оштећују, а отпоран је и на УВ и гама зрачења.

ХИВ се преноси:

- незаштићеним сексуалним односом (вагиналним, оралним и аналним)
- путем заражене крви (код интравенског уживања наркотика)
- са инфициране мајке на дете (у току трудноће, порођаја или приликом дојења)

Клиничка слика ХИВ инфекције

Када вирус уђе у наш организам, углавном не изазива неке видљиве промене. Само 10% оболелих од ХИВ_а у првих 2 до 6 недеља од инфекције добијају неспецифичне знаке обољења (повећану телесну температуру, повећање лимфне жлезде, запаљење ждрела, болови у мишићима, осип по кожи који лижи на мале богиње). У овом периоду се не могу открити антитела специфична за ХИВ. Знаци ХИВ_а се откривају након 4 до 6 недеља или 6 до 16 месеци од инфекције. Ово је такозвани **период прозора**. Врло ретко у овом стадијуму долази до запаљења можданих опни и мозга, парализе фацијалног нерва или запаљења јетре. После овог периода прелази се у **стадијум асиптомске сероконверзије** и тада се могу открити антитела, а не постоје никакави знаци који би указали да је особа инфицирана са ХИВ_{ом}. Овај стадијум може да траје годинама и представља најопаснији период за преношење вируса. Последњи период је **стадијум АИДС_а**, који се јавља после 10 или више година, али може да се јави и после неколико месеци. Долази до повећања лимфних жлезда, па следи губитак телесне тежине, повећање телесне температуре преко 38 степени целзијуса, гљивичне инфекције уста и ждрела, херпес на уснама и гениталијама. Долази до смањења броја црвених крвних ћелија, крвних плочица, белих крвних ћелија, повећања концентрације протеина и то посебно имуноглобулина у крви смањења броја ЦД4 Т лимфоцита у крви. Јављају се промене на периферном и централном нервном систему, развијају се и разне врсте опортунистичких инфекција, са микроорганизмима који по правилу не изазивају обољења у здравих, младих особа или је клиничка слика осталих инфекција знатно тежа и мање осетљива на уобичајену терапију. Најопаснија је појава тумора Капоси- сарком, који поред коже може да захвати и унутрашње органе. Веома је опасан и тумор Б лимфоцита који

се најчешће развијају у мозгу и представља најчешћи узрок смрти.

ХИВ не убија инфициране, већ онемогућава њихову имунолошку одбрану, због чега се јављају ова обољења.

3.ТЕСТИРАЈТЕ СЕ

Преко тестирања од ХИВ_а може се најбоље сазнати да ли сте заражени. Зато то урадите на време ако нисте сигурни да сте ХИВ негативни!

Наркоманија и сида

Расположивост дроге на тржишту, притисак вршњачке и шире околине уз нерасполагање вештинама за одупирање и недовољно снажне породице да у томе помогне, доводи до тога да млади постају веома отворени за свет наркоманије. Осим непосредне повезаности ХИВ инфекције и интравенског дрогирања, алкохол и друге дроге доприносе порасту ризичног сексуалног понашања те тиме повећавају изложеност младих за сиду.

Због поменутих и низа других разлога сида представља велики проблем у популацији младих. Све укупно посматрано млади чине 50% од броја инфицираних. Рачуна се да се свакодневно у свету 7000 младих инфицира сидом. Посебан проблем у погледу експлозивног пораста броја инфицираних представљају земље источне Европе. До средине деведесетих година изгледало је да је Источна Европа поштеђена најгорег удара епидемије сиде. Ситуација се, међутим, променила већ 1995. године, од када се нагло шири интравенско узимање дрога међу младима. Говори се о "структуралном колапсу" који је у тим земљама створио услове за рапидно ширење ХИВ/сиде епидемије. Најдраматичнији пораст забележен је у Белорусији, Молдавији, Казахстану и Руској федерацији. Преко 80% инфицираних су индивидуе са историјатом интравенског дрогирања. Заједнички програм Уједињених нација за сиду (УНАИДС), објавио је извештај у којем се тврди да се сваког минута петоро младих људи узраста од 10 до 24 године инфицира ХИВ_{ом}, при чему је Источна Европа постала ново жариште када су млади у питању. Економска беда, проституција, дрога, сексуално преносне болести, криминал и насиље представљају реалност и огромну растућу претњу за све младе у тим срединама.

Према подацима Градског завода за заштиту здравља, интравенски корисници

дрогe су најзаступљенија групација међу особама које су оболеле од сиде. Што се Београда тиче, њихово учешће износи 57,6 одсто. Што се целокупног простора СиЦГ тиче, учешће интравенских наркомана је 43,2 одсто.

У главном граду регистрована су, такође, деца која су инфекцију стекла преко својих мајки. Половина мајки инфекцију је стекло користећи интравенски дрогу.

СИДА КАО ПОРУКА

Једна од првих сида порука, која остаје непрекидно актуелна је она коју је оставио Џонатан Ман на самом почетку епидемије:

"Сида је универзални, глобални проблем, само га заједно можемо савладати."

Слушајмо децу и младе, чујмо о ономе што осећају и што је значајно у њиховим

животима, ангажујмо се у разговорима са њима о стварима које њих интересују, укључујући полност, сексуалност, наркоманију, ХИВ и СИДУ. Учимо једни од других, деца од деце, деца од одраслих, одрасли од деце, одрасли од одраслих, ХИВ негативни од ХИВ позитивних, о заједничком учествовању, подршци и заштити од и ХИВ инфекције. Живимо у свету где ће све мање људи бити инфицирано.

УМЕСТО ЗАКЉУЧКА:

**ХИВ НИЈЕ ПИТАЊЕ СРЕЂЕ!
У ОВОЈ ЕРИ ВАЖНО ЈЕ ЗНАТИ ДА СЕ
ХИВ НЕ "ДОБИЈА", ХИВ СЕ "УЗИМА"**

Богдан Савић 1/1
Милена Зечевић 2/2

Секс и млади

Прво вођење љубави, први сексуални однос, је велики корак у животу свакога од нас. Али пре него што до тога дође, у глави нам се гомилају разна питања... Зар не? Зато треба на време отклонити све недоумице, превазићи све страхове... А то можете успети само ако се информишете на прави начин! И кад кажем прави начин, онда мислим на неко стручно лице, а не на друга, другарицу или рођаке. Јер они, иако вам желе најбоље, не знају све и не могу баш увек да вас посаветују на прави начин. Међутим, и поред исправних информација и јаке жеље да то урадите први пут, потребна је зрелост, коју већина нас не поседује. Али, ако сте већ толико одлучни, онда морате знати и све добре и лоше стране вођења љубави. Кренимо најпре од неких позитивних. Рецимо, добро је то што двоје младих који су у вези, могу да искажу своја осећања на најбољи начин, могу слободно да воле, без било каквих устручавања. За неке је управо тај сексуални однос највећи доказ љубави. Али ипак се у великом броју случајева показује супротно. Односно, постоји доста момака и девојака који на секс гледају као на нешто што је уобичајено и нормално. То за њих представља свакодневицу, безазлену дечију игру. Међутим, није све баш тако ружичасто. Већина њих заборавља на све опасности и болести које вребају са свих страна. Наиме, обично се заборавља на све полно преносиве болести, које могу да се пренесу током односа. Иако скоро сви користе кондоме и другу врсту заштите, одређени број њих занемарује чињеницу да се они морају купити у апотеци и да се мора пазити на њихову исправност. Овакве, и сличне ствари су веома битне за здравље сваког појединца. Зато, опет понављам, пре свега, треба посетити лекара. Јер, ако сматрате себе довољно зрелим и одговорним да се упустите у сексуалне односе, онда вас неће бити срамота да поразговарате са неким ко може паметно да вас посаветује. Такође се не сме заборавити на још једну важну чињеницу. Постоје људи који од тог фамозног "првог пута" очекују превише. Они сматрају да након тога постају зрелији, мудрији и одговорнији. Међутим то није тако. Без обзира на то што сте урадили, ви сте и даље исти, с тим што имате једно ново, значајно искуство. Заборавите на разновразне приче ваших вршњака који се хвале неким нереалним стварима. Они углавном немају никаквог искуства већ измишљају ствари како би "задивили" околину. Много тога су вероватно сазнали из магазина, књига, филмова... Њихове речи не схватајте превише озбиљно, јер се може догодити да се разочарате. А то свакако не желите!!! Да бисте уживали у вођењу љубави, морате бити опуштени и сигурни да је то оно што заиста обоје желите. Само тако ћете успети да искажете своја осећања која гајите једно према другом... И на крају могу само да вам кажем следеће: **УЖИВАЈТЕ ДОК СТЕ МЛАДИ, ЈЕР ЖИВОТ БРЗО ПРОЛАЗИ!!!**

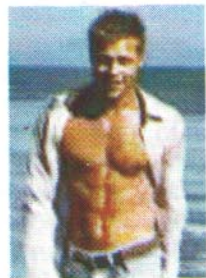
Зорана Милетић 1/2

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ ?

Познате личности, мада делују да су са друге васионе, су у почетку, као и ми, били само тинејџери који су живели своје животе и имали своје интересантне навике, страхове... Њихово школовање су пратила друга интересовања и можда никада нису сањали да ће постати то што су данас. Они су данас могли живети анонимно, мирно и нормално. Обављајући неке канцеларијске послове, али је превагнула њихова љубав према уметности и жеља "за мало више сна." Управо то безбрижно време, то невино доба познатих личности, када су се они користили оним чувеним питањима: "Тата можес ли да ми повећаш џепарац? Докле могу да останем вечерас у граду?" је интересно за нас младе. Можда извучемо неку поуку, можда препознамо особине неких наших другара, а можда се једноставно само насмејемо тим ситним враголијама које чине младост, безбрижност, живот.

Анђелина Џоли (Angelina Jolie), позната по својој екстремности и оригиналности и у младости је имала необичне навике. У школи је била чланица организације "Кисс гирлс" које су јуриле дечаке и љубиле их док ови буквално, почели да вриште, док школа није била приморана да обавести родитеље и њена "банда" се растурила. Такође је волела да скупља змије и гуштере, често их носила у школу и згрожавала професоре, па је због тога често била кажњавана. Њен омиљени гуштер звао се Владимир, а змија Хари. Увек опседнута смрћу, желела је у средњој школи да буде организатор сахрана, па кад је бежала из школе, волела је да иде на гробље и тамо проводи време.

Вилијам Бредли Пит (William Bradley Pitt), свима познатији као велики заводник Бред Пит, је у складу са својим правим именом, био привржен школи и учествовао је у многим школским организацијама. Играо је тенис, кошарку, певао у хору, глумио и учествовао у ђачком парламенту, водио је дебате и борио се за школска права. Мада да не би помислили да је био штребер, он је, наравно, носио титулу Најбоље одевеног Момка у школи и важио је за великог шмекера. Мада је хтео да упише архитектуру (што је и данас његова велика љубав), као матурант је напустио школу и кренуо у Холивуд у потрази за славом.

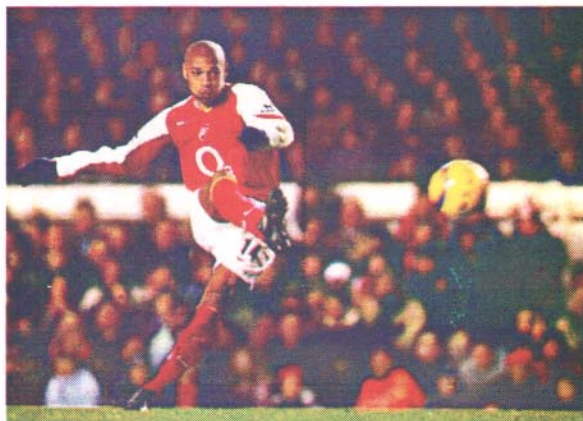
Лиса Кудроу (Lisa Kudrow), познатија као Фиби из култне серије "Пријатељи", у којој глуми не тако бистру, али духовиту и симпатичну особу, у стварном животу је веровали или не дипломирала биологију и хемију на УЦЛА као најбољи студент у својој класи. Са својим IQ-ом преко 150(!!!) била је чланица групе за надарене ученике и имала је пуно успеха. Мада је могла добити високи положај у својој струци, ипак се одлучила за тежи пут и кренула путем глуме у којој такође има пуно успеха и, како сама каже, битније ја да мами људима осмехе него било каква диплома.

За разлику од горе поменутих, **Алиса Мур (Alecia Moore)**, познатија као Пинк, одувек је знала да ће да се бави певањем и да постане велика звезда. Још у вртићу је молила васпитачице да је ослободе домаћих задатака, а она ће им, за узврат, кад постане популарна, дати бесплатне улазнице за њене концерте. Стално је певала и сви су били одушевљени њеним гласом. У школи су је знали за ексцентричну и неприлагођену особу, склону бунтовништву и неслагању са професорима. Једини професор који је разумео њену природу и коме се поверавала био је њен професор музичког, кога и данас помиње као свог узора. Временом је створила свој препознатљив начин певања и грубоћу гласа, за шта су заслужне цигарете које конзумира од своје девете године.

Јелена Митровић 3/1
Јована Војводић 3/1

СПОРТ

Спорт у 21. веку је постао ствар престижа. Гледано још од античких времена па до данас, спорт је пролазио кроз различите промене. Данас готово да нема земље у којој спорт није развијен у извесној мери.

Наша земља, иако мала, увек је постизала завидне спортске резултате на светској сцени. Наши највећи спортисти су углавном били родом из малих, готово непознатих градова. Тако се и Ћуприја може похвалити завидном спортском историјом. Своје прве спортске кораке у овом граду су направили: Вера Николић, Снежана Пајкић, Мирослав Павловић-Трле и многи други.

Данас у Ћуприји постоји велики број спортских клубова. Пре свих споменимо женски одбојкашки клуб, који је у само неколико протеклих година доживео прави процват. Након довођења појачања сам квалитет игре се приметно побољшао. Улазак у Прву А савезну лигу главни је показатељ квалитета ове екипе. Међутим, сплет несрећних околности вратио је наше одбојкашице у нижи ранг такмичења, прву Б савезну лигу. Наиме, подлога у нашој хали не задовољава критеријуме вишег ранга такмичења што је главни разлог због којег је нашој екипи онемогућен наступ у најелитнијем друштву.

Рукометни клуб је, такође, вредан помена. Основан је 1950. године, од тад па до данас може се похвалити запаженим резултатима. Једно време клуб се није такмичио, да би од претпрошле године поново била оформљена прва екипа с којом је настављено такмичење у Првој српској лиги. Костур ове екипе чинили су млади играчи, од којих су већина ученици наше школе: Митић Марко(4/1), Николић Милан(4/1), Јанковић Ђорђе (3/2), Рајковић Денис (3/2). Степановић Милош

(2/2) и други. С обзиром на њихову младост и неискуство од њих нису ни могли да се очекују неки већи резултати. Протекле године у клуб су се вратили старији и искуснији играчи, а уз то, доведена су и појачања са стране. Тако је створена снажна и перспективна екипа, коју с правом називају "казнена експедиција". Ове године од њих се очекује улазак у виши ранг такмичења, Другу савезну лигу.

ФК "Морава" је клуб са дугом традицијом. Њихова надметања сводила су се углавном у оквирима српске лиге, али пре две године приредили су заиста велико изненађење пласманом у Другу савезну лигу. Међутим, очигледно је да овај ранг такмичења захтева много већи квалитет од оног којег је поседовала наша екипа, тако да су ту сезону завршили при дну табеле и вратили се у Прву српску лигу.

Што се кошарке тиче, она је увек била присутна у нашем граду, али ништа озбиљније није урађено. Данас је све остало на подмлатку, од којих се очекује враћање сјаја Ћупријској кошарци.

За Ћуприју је неспорно једно: **увек је била извор талената.** Међутим, још једна ствар је карактеристична за наш град: **одувек је био присутан проблем финансија.** Наша општина често није у стању да издвоји довољно новца из буџета, потребног за финансирање наших клубова. Из тог разлога наши клубови су одувек били приморани да се сналазе на различите начине. Сви се надамо да ће поменути проблеми у скорије време бити превазиђени и да ћупријски спорт чека светлија будућност.

Милош Врачар 4/1
Марко Митић 4/1

ДНЕВНИК ЈЕДНЕ ГИМНАЗИЈАЛКЕ

Јао! Већ су стигле прве оцене у нашој гимназијској каријери. Да ли је ово крај нашег друштвеног живота и почетак дивног дружења са књигама? Ма, боље је помирити се са тим да ћемо висити по кући, испред гомиле ненаучених лекција, плачући над нашом жалосном судбином. Или... Бацити се у бекство?! Мислите о томе.

Питање је једно : Како да побегнемо наметнутом карантину за време р а с п е в а н о г распуста?

1.2.2005.

Ужас! Ево је стиже, чујем шкрипу врата. Видиш и она наслућују двонедељни затвор. Не, у овом случају не вреди држати палчеве; све је већ јасно. Сада слободно могу рећи "довиђења" свим журкама на које сам позвана. Бежим, ево је зове. Питаш ко? Па, наравно моја разбеснела кева.

2.2.2005.

Јављам ти се из дубоке тмине моје собе. Видиш, овде се никада до сада нисам осећала као у тамници. Чак и ови ликови са постера посматрају ме нон-стоп са својим истуреним зубима и избуљеним очима. А, зашто ме сви тако посматрају? Чекај, кад боље размислим то су само 3 слабе оцене. Шта би требало да каже Тања са њених 6 истих. Значи, има шансе. Можда ћу ипак преживети. Што кажу "не окрећи се сине". Звони, идем да се јавим. Сто посто је она матора што ме гања за математику. Ма дај да то завршим и после сам слободна. Хало...

П.С. Ово је још горе. То је била Софија. Не могу да верујем да нас је испалила. Иде на чувену журку где ће наравно бити Вук и она Сања. И све то зарад нашег одласка у биоскоп. Зар не разумеш! То је био једини начин да изађем из куће. Сад ипак остајем затворена.

5.2.2005.

Обожавам овај **feeling!** Мој живот ти је као шпанска серија.

27. епизода- Алека је плакала над својом непрежаљеном судбином.

28. епизода- Она је задовољна собом.

Још само да напишем сценарио и нова ТВ сапуница је рођена. Него... Нисам ни сањала да ћу вратити поверење у Софију. Ја је волим, волим, волим! Софијица је збарилa моју кеву да ми дозволи да одем на журку. Тамо ће бити и ОН. Надам се да ће се испоставити да је то једно успешно вече.

П.С. Чула сам да га је Сања сморила у тој мери да више чак и не говоре. Човече ово је превише добрих вести у једном дану. Тако сам срећна!

П.П.С. Идем да испретурам ствари да пронађем нешто м н о г о добро. Па и затвореник је заслужио да коначно угледа светлост дана.

8.2.2005.

Погоди зашто сам најсрећнија особа на свету! Шта мислиш? Па смувала сам се са Вуком. Е ово мораш да чујеш, па зато начуљи уши (ако их имаш):

У почетку журка је била тотални смор. Реци ми на којој те још журци народњаци са врата залепе за столицу. Очекивано, Софија и Вишња су одмах отрчале да се покажу на пољу "удри по народњаку" и могу ти рећи, биле су добре у томе. И шта је мени ту могло помоћи. Па наравно, определила сам се за алкохол. И тако сам се прошетала до шанка по ињекцију спаса, чашу доброг вина. А што је било добро... И ... виц вечери. Док сам се враћала оним сморовима за столом: ТРАС!!! Неки крелац се усудио да ме закачи. Умало ме није оборио. Горила! Па, ипак неки згодни горила!!! Али то га не оправдава за то што хода као слон. Таман сам се спрема да му опсујем све по списку, онда је уследило само једно "извини" са његове стране. Мада није то било које "извини", то је сестро, **ЊЕГОВО ИЗВИНИ!** И, све је опроштено. И види одједном се све окренуло у моју корист. Чак и нема више народњака. Тада је дошло и мојих пет минута, време да покажем квалитете. Сада сам бар имала коме. Док сам се тако млатила, неко ми је пришао, и то с леђа. Окрет и БУМ! Шта, зар желиш да чујеш даље? Па, добро. То је ипак био најлепши пољубац у мом животу. Рекао је само: "Ја сам Вук." "Ја сам..." И није ми дозволио да

завршим реченицу већ су уследили невиђени тренуци у мом, сада не више, тако бедном животу.

Само један поглед на сат упропастио је све. Ср. . . ма нећу се ваљда претворити у бундеву или миша кад престане чаролија. Па, нисам ја Пепељуга и на крају крајева не желим уопште помишљати да је све ово бајка или неки лепа сан.

П.С.И Ево ме већ цело јутро чекам поред телефона са идиотским кезом на лицу. Па шта хоћеш, чекам да ме позове. Хајде, позови већ једном идиоте.

П.П.С. Ужас!!! Благи ужас!!! Ма ужас на квадрат!!! Управо сам схватила да му нисам чак ни дала број телефона. Како ја уопште могу очекивати да ме позове. Е, какав сам ја лузер.

НАСТАВИЋЕ СЕ

*Александра Сацаковић 1/2
Ивана Вукчевић 1/2*

ГРОЗНО И НЕВЕРОВАТНО

- Сваки човек у току живота прогута десетак паукова и 70 других инсеката, који неприметно доспеју у његова уста. Бљак!
- Када жене у Сибиру желе неке да покажу колико га воле, оне му онда поклоне пужа.
- Краљ Луј ЦИВ се свега три пута у животу окупао. Иначе, у целом дворцу Версају није постојао ниједан ЊЦ! Али зато је било довољно дугачких ходника...
- 23% свих кварова на фотокопир апаратима проузроковано је тиме што су људи седели на њима, јер су хтели да копирају своју задњицу!
- Сваки ударац лопте у главу уништава 1052 мождане ћелије. Колико онда у глави фудбалера има можданих ћелија?
- Монголски војници имали су обичај да играју једну врсту пола одсеченим главама заробљеника.
- Наполеон Бонапарта је имао више љубавница него Луј ЦВ, Франсоа и Хенри ИВ заједно!
- У племену Лоба, у Тибету, постојао је обичај да се за време свадбене церемоније жртвује младина мајка!
- Леонардо да Винчи могао је да пише једном руком док је другом истовремено цртао!
- Исак Њутн, Јохн Рускин и Емануел Кант у свом животу нису имали никакво сексуално искуство!

*Милена Радисављевић 2/3
Александра Ђорђевић 2/3*

БИСЕРИ ИЗ ШКОЛСКЕ КЛУПЕ

- Ивана: И он је њој рекао да преко брда је на баба чува коње.
- Риле: Она је њему дала кључеве од девет колица и рекла му да никако да не вара дванаести.
- Анђела: Три стотине и петсто ученика је учествовало на такмици.
- Милена: Земља има два кретања, око своје осе и око Земље.
- Божићевић: Ја колико видим, чујем један камион.
- Живке: Професорка, а где да ми нацртамо произвољну тачку?
- Живке: морталитет рађања и наталитет умирања.
- Професор: Учење је настало којом појавом?
Паки: Појавом књиге.
- Маја В.: Лепо каже латинска пословица "Прво реци, па после скочи хоп."
- Павле: Лидија, ово ти је прва петица из предмета са бројевима.
- Коста: Новац се кујао.
- Маја В.: Камен по камен, погача.
- Милош: Кичмена мождина служи за дисање и рад срца.